



سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.



سازه‌های حفاظتی دریا - موج شکن هاناصر رئیس زاده

موج شکن ها سازه‌هایی هستند که بنا در برابر اثرات ویران کننده موج دریاها حفاظت میکنند. تاریخ ساخت موج شکن ها به ۴۰۰۰ الی ۵۰۰۰ سال پیش می‌رسد. فینیقی‌ها اولین کسانی بودند که اقدام به ساخت موج شکن‌های اولیه نمودند. در قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم موج شکن‌های مشابهی ساخته شد که بر اثر حوادث و خرابی‌های زیادی که به بار آوردند همگی از نظر مهندسی مردود شناخته شدند. دو موج شکن الجیرز (ALGIERS) و کاتانیا (CATANIA) از این نمونه‌اند. که هر دو به علت لغزیدن تخته سنگها یشان بر روی یکدیگر بکلی ویران گشتند. لذا برای مقابله با چنین خرابی‌ها لازم آمد تا مطالعاتی در این زمینه انجام گیرد.

اساساً " موج شکن ها از لحاظ ساخت و طراحی به دو نوع تقسیم میشوند. نوع اول موج شکن‌های شیروانی دار یا خاکریز (RUBBLE MOUND BREAKWATERS) هستند که قدیمی‌ترین نوع موج شکن می‌باشند و نوع دوم موج شکن‌های دیواری یا قائم (VERTICAL WALL BREAKWATERS) هستند که طراحی و ساخت آنها مرهون پیشرفت علم و تکنولوژی مهندسی سازه در عصر حاضر است.

موج شکن‌های قائم

این نوع موج شکن‌ها ممکن است از سنگ معدن، مصالح سنگی، چوب، ورقه‌های فولادی و یا بتن ساخته شوند. طراحی و ساخت این نوع موج شکن‌ها طوریست که اکثر آنها "می‌توانند در مقابل عبور جریان آب نفوذنا پذیر باشند. از آنجا که شرایط پی و زمین موجود، کاربرد موج شکن، اثرات امواج، در دسترس بودن مصالح و قیمت تمام شده موج شکن‌ها همگی از جمله عواملی هستند که در تحلیل نهایی انتخاب نوع موج شکن شرکت موشکی دارند لذا قبل از انتخاب نوع موج شکن باید عوامل مذکور مورد بررسی و تحلیل نهایی قرار گیرند تا بتوان از هرگونه خرابی و خسارتی که ممکن است سازه را تهدید کند جلوگیری بعمل آورد. موج شکن‌های الجیرز و کاتانیا که هر دو از نوع موج شکن‌های قائم با مصالح سنگی بودند سرانجام بدست طبیعت فروریختند و خسارات زیادی را به بار آوردند. اگرچه طراحی این دو موج شکن یکی بود اما از آنجا که اجرای ساخت آنها با هم تفاوت داشت علل خرابی‌شان

نیز متفاوت بود. در ساخت آنها از تخته سنگهایی به وزن ۳۲۰ تا ۴۰۰ تن استفاده شده بود که در موج شکن کاتانیا این سنگها بصورت ساده و بدون هیچگونه گیرداری میان آنها روی هم چیده شده بودند اما در موج شکن الجیرزبه هنگام چیدن تخته سنگها بر روی هم فضا هایی میان آنها ایجاد کرده بودند که با گذراندن بتن و میلگرد از درون آنها موج شکن را بصورت یک سازه منطقی در آورده بودند لذا تحت چنین شرایطی موج شکن کاتانیا بالغیزدن تخته سنگهایش بر روی یکدیگر بکلی ویران شد و علت خرابی موج شکن الجیرزبه ناشی از شسته شدن پای پی موج شکن و خرابی ترانشه عمیقی بود که محلش در بستر ماسه ای دریا بود. برای مقابله با چنین خرابیها لازم است که نیروی عظیم ناشی از خورد شدن امواج براحتی جذب موج شکن شود و یا بهتر آنست که اصولاً از ایجاد چنین نیرویی جلوگیری کرد. برای انجام این کار باید عملیات اجرای ضدستن (SCOUR PROTECTION) در پای موج شکن انجام گیرد که این خود نیاز به طراحی دقیق سازه همراه با عملیات اجرایی هیدرولیکی و تجربه کافی دارد.

مهمترین برتری موج شکنهای قائم آنست که به سنگ کمتری نسبت به موج شکنهای شیروانی دار نیاز دارند و دیگر آنکه ساخت موج شکنهای قائم امکان استفاده بیشتری از منطقه بندر را به ما می دهد. این نوع موج شکنها را در زمینهای محکم یعنی زمینهایی که عملاً سنگی باشند می توان ساخت زیرا در زمینهای نسبتاً سست مقاومت خوبی از خود نشان نمی دهند. مطالعاتی که انجام شده نشان می دهد که ساخت موج شکنهای قائم زمانی که تحت اثر نیروی عظیم امواج قرار می گیرند منطقی نیست زیرا صابت لبه تیز با لایه ای امواج به دیوار قائم موج شکنها منجر به ایجاد ضربات چکشی بر آنها گشته و ماهیت آنسی و لحظه ای بودن این اثرات و عدم ارتباط آنها با زمان موجب از بین رفت سریع موج شکنها میشود. اما در جایی که عمق آب کم و ارتفاع امواج کوتاه است، جهت ساختن این نوع موج شکنها می توان از ورقه های فولادی جهت تأمین مقاومت خمشی موج شکن استفاده کرد زیرا این ورقها که در عمق مناسبی از زمین کوبیده میشوند مانند عمل کرده کهنه تنها از ورود آب به بندر جلوگیری می کنند بلکه وسایل و تأسیسات بندر را ضمن ساختمان سازی در مقابل حملات امواج حفاظت می کنند. نمونه چنین موج شکنی را در بندر تاکونایت در سواحل شمالی دریاچه سوپریور می توان دید.

آنچه در طراحی و محاسبات این سازه ها مطرح است پایداری و تعادل کل سازه به

عنوان یک مجموعه یکپارچه در مقابل اثرات استاتیکی و دینامیکی امواج است. بدین منظور سازه‌ها باید طوری طراحی و محاسبه گردند که، ۱- تنش وارده بر پی سازه از تنش مجاز کوچکتر گردد. ۲- نشست پی سازه از نشست مجاز بیشتر نشود. ۳- سازه قادر به مقاومست در مقابل واژگونی باشد.

زمانی که دیوار قائم موج شکن تحت اثر امواج خورد نشده (امواج ناشکسته) قرار می‌گیرد از روش آقای ساین فلو (SAIN FLOU) می‌توان اثر نیروی امواج بر دیوار موج شکن را بدست آورد. روش ساین فلو برای فرضیه استوار است که نیروی امواج ناشکسته اصولاً استاتیکی است.

یک موج ناشکسته بعد از برخورد به دیوار قائم موج شکن برگشت می‌کند چنانچه در مسیر برگشت با امواج مستقیم برخورد کند در مجاورت دیوار قائم موج شکن تلاطمی از موج ایجاد می‌شود که به آن موج متلاطم یا (CLAPOTIS WAVE) می‌گویند. مرکز این موج متلاطم در بالای تراز آب دریا به فاصله h_0 از آن می‌باشد. برای بدست آوردن h_0 (ارتفاع موج متلاطم) از فرمول زیر استفاده می‌شود.

$$h_0 = \frac{\pi H^2}{L} \coth\left(\frac{2\pi d}{L}\right)$$

اثر امواج متلاطم بر دیوار قائم موج شکن با تغییرات زمان نسبت مستقیم داشته و می‌توان آنرا از رابطه زیر بدست آورد.

$$P_1 = \frac{WH}{\cosh\left(\frac{2\pi d}{L}\right)}$$

در این رابطه P_1 فشار ناشی از موج متلاطم است. برای بدست آوردن فشار کل امواج بر دیوار قائم موج شکن باید مقدار P_1 را با اثرات ناشی از آب آرام دریا ترکیب کرد. فرمول کلی برای بدست آوردن اثر این دو ترکیب بصورت معادله زیر نوشته می‌شود.

$$P_2 = (wd + P_1) \left(\frac{H + h_0}{H + h_0 + d} \right)$$

روش آقای ساین فلو برای دیوارهای عمودی و سیقلی در شرایطی که انعکاس امواج به نحو کاملی انجام می‌گیرد مناسبترین روش محاسبه نیروی امواج بر دیوار موج شکن‌های قائم است. چنانچه سطح دیوار قائم موج شکن به علت عدم سیقلی بودن باعث کند شدن

حرکت عمودی آب گردد مقدار P_1 را با بیدبه میزان ۵ درصد کاهش داد.

حداکثر فشار را موج متلاطم بر دیوار قائم موج شکن‌ها زمانی اتفاق می‌افتد که حالت اشکری موج بشکل تاج درآید. آقای ناگاشی (NAGASHI) ضمن تأیید دروش محاسباتی ساین فلو، حداکثر فشار را موج متلاطم بر دیوار قائم موج شکن‌ها را برای سه ناحیه بشرح زیر توصیف کرد.

الف: ناحیهٔ موج آبهای کم عمق ($0.135 < \frac{h}{L} < 0.35$)

در این ناحیه معادله توزیع حداکثر فشار را موج بر سطح دیوار قائم موج شکن ها از تراز S.W.L تا کف (به عمق Z در زیر S.W.L) به صورت زیر نوشته میشود.

$$\frac{P}{W_0} = -Z + 2a \frac{\cosh m(h+Z)}{\cosh mh} \quad \cos nt, m = \frac{2\pi}{L}$$

$$2a \cos nt = 2a = H \quad \text{چنانچه حالت موج بشکل تاج درآید}$$

9 فرمول بصورت زیر نوشته میشود

$$\frac{P_{MAX}}{W_0} = -Z + H \frac{\cosh m(h+Z)}{\cosh mh}$$

چنانچه توزیع فشار در بالای تراز S.W.L را بصورت مثلثی فرض کنیم خواهیم داشت:

$$(P=0 \text{ At } Z=H \text{ AND } P=W_0H \text{ At } S.W.L, Z=0)$$

در این حالت برآیند نیروهای موثر بر دیوار قائم موج شکن در فاصله Z زیر تراز S.W.L از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$P_A = \frac{1}{2} W_0 (h^2 + H^2) + W_0 \frac{H}{m} \tanh mh$$

ب: ناحیهٔ موج آبهای خیلی کم عمق ($\frac{h}{L} < 0.135, \frac{H}{L} < 0.04$)

در این ناحیه معادله توزیع حداکثر فشار را موج بر سطح دیوار قائم موج شکن در بالا

تراز S.W.L بصورت مثلثی می‌باشد که در آن

$$(P=0 \text{ At } Z=1.30H \text{ AND } P=1.30W_0H \text{ At } Z=0)$$

و معادله توزیع فشار را موج بر دیوار قائم موج شکن از تراز S.W.L تا کف (به عمق Z

درزیر (S.W.L) بصورت زیر نوشته میشود.

$$\frac{P}{W_0} = -Z + \frac{H \cosh m(h+Z)}{\cosh mh} + \frac{0.30H(h+Z)}{h}$$

برآیند نیروهای موثر PA' در فاصله Z زیر S.W.L از رابطه زیر بدست می آید.

$$PA' = \frac{1}{2} W_0 \left[h^2 + (1.30H)^2 \right] + 0.15 W_0 H h + W_0 \frac{H}{m} \tanh mh$$

پ: ناحیه موج آبهای عمیق ($\frac{h}{L} \geq 0.35$)

در این ناحیه معادله توزیع حداکثر فشار را موج بر دیوار قائم موج شکن از تراز

S.W.L تا کف (به عمق Z در زیر S.W.L) بصورت زیر نوشته میشود.

$$\frac{P}{W} = -Z + H \frac{\cosh m(h+Z)}{\cosh m(h+H)}$$

که در آن $P = 0$ at $Z = H, Z = 0$

$$\frac{P}{W_0} = H \frac{\cosh mh}{\cosh m(h+H)}$$

برآیند نیروهای موثر P_B از رابطه زیر بدست می آید.

$$P_B = \frac{1}{2} W_0 (h^2 - H^2) - W_0 \frac{H}{m} \tanh m(h+H)$$

باید توجه داشت که فرمول های ارائه شده تنها برای نواحی محدود شده خاصی که در زیر آمده

انطباق کامل با مقادیر بدست آمده از طریق آزمایشات تجربی دارد.

$$0.135 < \frac{h}{L} < 0.20, \quad H/L \leq 0.035$$

در نواحی که مقدار $\frac{h}{L}$ امواج آنها از مقدار زیادتر می گردد برآیند بدست آمده از روش

سایین فلوی بطور قابل توجهی با مقادیر برآیندهای بدست آمده از طریق آزمایشات تجربی

تفاوت دارد. در این حالت ها با پیدا نمودن معادلات آقای گریستنر (GERSTNER) جهت بدست

آوردن حداکثر فشار استفاده کرد.

مثلاً "مشاهده شده برآیند بدست آمده از اثر امواج بر دیوارهای قائم به روش سایین فلو

برای نواحی $\frac{h}{L} > 0.35$ مقدارش ۲ تا ۳ برابر مقدار ریست که از طریق آزمایشات تجربی بدست آمده است. ضمناً " استفاده از روش آقای گریستن نیز برای نواحی که $\frac{h}{L}$ امواج آنها کوچکتر از ۰.۵۰ است مناسب می باشد ($\frac{h}{L} \leq 0.50$) و همینطور زمانی که $\frac{H}{L} < 0.060$ است.

تحقیقات نشان می دهد که دیوارهای عمودی موج شکنهای قائم اغلب مورد اصابت نیروی امواج خرد شده قرار می گیرند یا بدین توانند در مقابل اثر نیروهای مشتعل هیدرواستاتیکی و دینامیکی امواج خرد شده بخوبی مقاومت کنند.

برای محاسبه نیروی ناشی از اثر امواج شکسته برای سازه ها از روش مینیکین (MINIKIN METHOD) استفاده میشود. این روش در اصل جهت تحلیل و آنالیز نیروی ناشی از امواج خرد شده بر موج شکنهای مرکب به ثبت رسید. در این روش فرض بر آنست که اثرات دینامیکی در تراز S.W.L مقدارشان حداکثر بوده بیه تدریج کاهش یافته و در فاصله نصف ارتفاع موج در بالا پائین تراز S.W.L مقدار این فشار دینامیکی برابر با صفر میشود.

معادله حداکثر فشار دینامیکی در تراز S.W.L بصورت زیر نوشته میشود.

$$P_m = \pi g w \left(\frac{H}{L}\right) \frac{d}{D} (D+d)$$

مقدار این اثر دینامیکی بر یک فوت سازه برابر میشود با

$$P_D = \frac{1}{3} P_m H$$

برای بدست آوردن اثرات نیروی استاتیکی امواج شکسته در تراز S.W.L از رابطه زیر

$$P_s = \frac{wH}{2}$$

استفاده میشود.

در روش مینیکین فرض بر آنست که نیروی استاتیکی امواج شکسته در دو طرف دیوار قائم موج شکن بوجود خواهد آمد لذا نیروی استاتیکی امواج شکسته در تراز S.W.L به یک فوت سازه از رابطه زیر بدست می آید.

$$P_{S_{max}} = P_s d + \frac{P_s (H/2)}{2}$$

که نتیجتاً " برآیند نیروهای استاتیکی و دینامیکی موثر بر یک فوت سازه از رابطه زیر بدست می آید.

$$R = \frac{P_m H}{3} + P_s d + \frac{P_s H}{4}$$

معادلاتی که برای محاسبه فشار دینامیکی امواج ارائه شد تنها برای دیوارهای قائم کاربرد دارند. البته ممکن است که برای دیوارهای قائم پلکانی هم جوابهای تقریبی بدهند که می‌توان آنرا پذیرفت.

تجربه نشان داده دیوارهای قائمی که در پشتشان خاکریز دارند تحت اثر نیروی دینامیکی کمتری قرار می‌گیرند بدین منظور آقای مینیکن پیشنهاد می‌کند که در این حالت برای محاسبه نیروهای دینامیکی امواج بردیوارهای قائم از رابطه زیر استفاده شود.

$$P'_m = P_m \sin^2 \theta$$



ICOPMAS

موج شکنهای شیروانی دار سازه‌هایی هستند که از توده‌عظیمی از سنگهای بزرگ، متوسط و ریزکه به موازات خط ساحلی روی هم انباشته شده‌اند و بطرف امواج دارای شیب مناسبی میباشند و وجود آنها مده‌اند. هدف از ساختن این موج شکنها کاهش انرژی سینتیک امواج است که این عمل بوسیله سطح مورب موج شکن که به آن شیروانی میگویند انجام میگردد، زیرا موج موقعی که به موج شکن میرسد در روی شیروانی با لافته به تدریج انرژی خود را از دست میدهد. این موج شکنها را در همه نوع زمینها و دریاها با امواج شدید میتوان ساخت. تنها موردی که نمیتوان آنها را ساخت موردی است که کف دریا از لجن تشکیل شده باشد زیرا قطعات سنگ در داخل لجن فرو میروند.

در ساخت موج شکنهای شیروانی دار از سنگهای طبیعی یا بلوکهای مصنوعی استفاده میشود. زاویه شیب موج شکنهای شیروانی دار در مقابل عوامل تخریب کننده اثر مطلوبی دارد چنانچه در ساخت آنها از قطعه سنگهای بزرگتر استفاده گردد، موج شکن را میتوان با شیب تندتری ساخت که نتیجه آن ۱- جلوگیری از خالی شدن پای سازه ۲- کاهش حجم موج شکن ۳- استفاده بیشتر از منطقه بندر ۴- ایستایی بیشتر ۵- کاهش هزینه ساخت موج شکن خواهد بود.

چنانچه موج شکن در دریا و دور از ساحل ساخته شود احتیاج به هیچ نوع روسازی ندارد ولی اگر به ساحل مربوط بوده و بخواهند آن برای تفریح و منظوره‌های دیگری استفاده کنند آنرا با سنگ یا بتن روسازی میکنند و دیوارها این روسازی را بطرف دریا میسازند تا امواجی که در برخورد با موج شکن پرتاب میشوند بر روی موج شکن بطرف داخل نریزند.

ساختن موج شکنهای شیروانی دار با پیشروی از طرف ساحل به دریا و یا با سنگریزی از دریا بطرف ساحل انجام میشود. در پیشروی از ساحل وسائط نقلیه که سنگها را حمل میکنند جلو آمده سنگها را تخلیه کرده بتدریج در دریا پیش میروند. در ساختن از طرف دریا سنگها را در روی قایقهای بزرگ قرار میدهند این قایقها در زیردای دریچه میباشند موقعی که قایق را به محل کار آوردند دریچه را با زکرده و سنگها در دریا تخلیه میشود و همین عمل را ادامه میدهند تا سطح موج شکن از آب بالا بیاید. موقعی که قشرهای مختلف سنگ را میریزند، تنظیم قشرها بوسیله عوامل صورت میگردد که در زیر آب نیمرخ سنگریزی را کنترل کرده و دستوراتی برای ریختن سنگهای بعدی میدهند.

برخورد موج عظیم به موج شکن های شیروانی دار موجب اثراتی بر زمین زیرپای و سازه پی آنها میشود و پیها اگرچه در اعماق زمین هم فرورفته باشند با زلزله تحت تاثیر نیروی برخورد موج به موج شکن قرار خواهند گرفت بنا براین جهت حفظ فونداسیون موج شکن های شیروانی دار در مقابل خطرات نشست بستر دریا و عبور لوله ها از زیر پیها با ییدر زیر پیها لایه ای حفاظتی از مصالح ریخته شود. ضخامت این لایه بستگی به ارتفاع آبی دارد که مصالح سازه در آن قرار میگیرد و همینطور بستگی به ابعاد سنگهای سا زنده اش دارد ولی بهرحال برای یکنواختی کردن نامنظمی های بستر دریا ضخامت این لایه نباید کمتر از یک فوت انتخاب شود.

برای جلوگیری از شیب شیروانی از قطعات پوششی بنام آرمور استفاده میشود. وزن و ابعاد قطعات آرمورها، شیب شیروانی ها، دانسیته مصالح آرمورها و قفل و بند ساختن قطعات با یکدیگر متضمن اصول طراحی این نوع موج شکن ها میباشد.

تجربه نشان داده که خرابی موج شکن های شیروانی دار از قسمت راستان بیشتر است. بدنه شان است زیرا قسمتی از اس آنها معمولاً با امواج برخورد مستقیم دارند. بنابراین از نظر عملی لازم است که وزن قطعات آرمورهای پوششی رأس موج شکن های شیروانی دار را تا حد امکان افزایش داد.

بر اساس نتایجی که بدست آمده برای ساخت موج شکن های شیروانی دار بهتر است که آنها را به سه ناحیه تقسیم کرد و هر قسمت را با بلوکهای مخصوص به خود ساخت. ارتفاع هر قسمت بستگی به اثر مشترک امواج و جذر و مد دارد.

از قدیم الایام ثابت شده که سازه های ساخته شده از مصالح سنگی به هنگام خراب شدن شکل S بخود میگیرند، به همین جهت موج شکن جدید واقع در مانگالور هندوستان بشکل S ساخته شد تا با رفتار خاک هماهنگی پیدا کند. البته امکان ندارد که با یک روش تحلیلی دقیق بتوان نیروئی را که باعث جابجائی سنگهای آرمور میشود حساب کرد، همینطور پیش بینی اینکه تحت چه شرایط بحرانی سطح وسیعی از سنگهای آرمور به پائین شیروانی ریزش خواهند کرد و یا اینکه بطرف بالا بلند خواهند شد. مکان ندارد چرا که شرایط ایستایی سازه و استحکام همه بلوکها از نظر کارگذاری ضمن اجرای عملیات ساختمانی سازه به یک اندازه نخواهد بود از این گذشته فرمولهای موجود هم که برای طراحی این سازه ها بکار میروند به جهت آنکه پیودا امواج را در محاسبات ملحوظ نداشته و از خواص هیدرودینامیکی ماده کمتر استفاده میشود برای طرح یک سازه کاملاً مناسب و مطمئن نیستند. مساله مهم آنست که با دیدن قطعات آرمورها و لایه های زیرین آنها اصطکاک مناسبی ایجاد کنیم تا

Archive of SID

مانع از لغزش آن لایه‌ها شده و از پرتاب قطعات آرمورها از داخل خاکریز به بیرون جلوگیری شود. برای اینکار باید آرمورهای لایه‌های زیرین را بزرگ و زبر انتخاب کرد تا نیروی اصطکاک بین آنها و آرمورهای پوششی خارجی افزایش یابد.

ضمن بهره‌برداری از موج شکن‌های شیروانی دار، آبی که پای سازه را پرمی‌کند به قطعات آرمورها نیروهای هیدرواستاتیکی وارد می‌کند. به این ترتیب آنالیز چنین مسایلی در حالت سه‌بعدی بسیار مشکل و پیچیده خواهد بود. زمانی که نیروی امواج عمود بر سطح سازه اثر می‌کنند، نیروهای هیدروستاتیکی اساساً "دو بعدی هستند درحالی‌که نیروی موثر بر قطعات آرمورها هنوز در حالت سه‌بعدی هستند.

فرمولهائی که ابتدا تا " جهت طرح و محاسبه ایستائی ابعاد سنگهای آرمورهای مقابله کننده با اثر امواج ارائه شد مربوط به آقای ایری باران (IRIBARREN) از کشور اسپانیا در سال ۱۹۳۸ بود. سپس آقای هادسون (HUDSON) به مدت بیش از ۱۰ سال کاربری مدل‌های آزمایشی در ایستگاه عملیاتی راه‌های آبی آمریکا توانست آنها را توسعه داده و معادله زیر را جهت تعیین وزن قطعات آرمورها در موج شکن‌های شیروانی‌دار با مصالح سنگی به ثبت برساند.

$$W_r = (\gamma_r H^3) / [K_\Delta (S_r - 1) \cot \alpha]^3$$

در این معادله اثر برخورد امواج بادی در حالت عادی نادیده گرفته شده و تنها زمانی با اهمیت شناخته شده که امواج در برخوردشان با سازه زاویه‌ای کمتر از 45° بسازند. از آنجا که شکل امواج به هنگام خوردن در روی شیروانی‌ها اثرات زیادی بر روی ایستائی سازه‌ها دارد، لذا پیشنهاد شده که استخراج مقدار K_Δ از جدول با احتیاط کامل انجام گیرد.

مقادیر ارائه شده در جدول مذکور همگی از طریق تجربیات آزمایشگاهی بر روی امواج یکنواخت و خورد نشده بدست آمده‌اند. یک آزمایش ایستائی که بر روی قطعات آرمورهای موج شکنهای شیروانی دارد در شهر، یورپورت هلند انجام گرفت نشان داد که برای یک ارتفاع ثابت و مشخص، قدرت تخریب اثرات امواج نامنظم به مراتب بیشتر از قدرت تخریب امواج منظم است.

از نظر عملی تحقیقات مشابهی که در کشور نروژ بر روی این نوع موج شکنها انجام شد

نشان داد بنظر نمی آید که رابطه مجزایی برای امواج با طیف های مختلف که بتواند اثرات امواج منظم و غیر منظم را توصیف کند وجود داشته باشد. بنا بر این جانشین ساختن امواج منظم به جای امواج غیر منظم همیشه در جهت اطمینان و منطقی نخواهد بود. زیرا رابطه بین ایستایی و از جا کنده شدن یک موج شکن پیچیده تر از آنست که بتوان موج را منشاء آن دانست بنا بر این جهت رسیدن به موج طراحی به یک سری اطلاعات آماری از قبیل فرکانس امواج در ارتفاع خاص و پریود امواج نیاز مندیم. پیچیدگی مساله تعیین ارتفاع موج طراحی برای امواج خورد شده بیشتر میشود. به نظر آقای گالوین (GALVIN) روش خاصی بمنظور رسیدن به ارتفاع موج طراحی آنهم برای امواج خورد شده وجود ندارد. در محاسبات مهندسی اغلب فرض میشود که ارتفاع d دریای سازه که از روی های دروگرافی و مقدار جزر و مد بدست می آید کنترل کننده ارتفاع طراحی (H) امواج خورد شده در برخورد با سازه میباشد که معادله آن با استفاده از تئوری امواج منفرد به صورت زیر نوشته میشود.

$$B_b = \frac{d_b}{H_b} = 1.28$$

عدد **1.28** را مقدار مک کوونس (MCCOWAN'S VALUE) یا حداکثر ارتفاع امواج منفرد مینا منده در تمرینات مهندسی آنرا به **1.30** رند میکنند. اما مطالعات اخیر نشان داده که بهتر است آنرا **1.20** انتخاب کرد.

همانطور که قبلاً اشاره شد، فرمولهای موجودی که برای طراحی این نوع سازه ها بکار میروند به جهت آنکه پریود امواج و اثرات هیدرودینامیکی آنها را در رابطه با ایستایی سازه در نظر نمیگیرند طبیعتاً "معادلات مطمئنی جهت طراحی موج شکن های شیروانی دار به حساب نمی آیند.

پارامتر بتجی (BATTJE'S PARAMETER) اثرات بالاروندگی و پائین روندگی امواج خرد شده بر روی سطوح صیقلی موج شکنهای شیروانی دار با مصالح سنگی را بیان میکند. این رابطه به لحاظ اینکه اثرات مشترک پریود امواج، ارتفاع امواج و زاویه شیب موج شکنها را در رابطه با ایستایی سازه تشریح میکند، معیار خوبی برای طراحی این نوع سازه ها بشمار میرود.

$$\epsilon \sim \frac{\tan \alpha}{\sqrt{H/L_0}} \sim \frac{\tan \alpha T}{\sqrt{H}}$$

آزمایشات انجام شده مؤید آنست که حداقل پائین روندگی و حداکثر بالاروندگی امواج زمانی اتفاق می افتد که مقدار ξ بین دو مقدار $2 < \xi < 3$ و یا $\xi = 2.5$ باشد. حداکثر نیروی دینامیکی ناشی از بالاروندگی و پائین روندگی امواج همیشه به ازای یک مقدار ثابت ξ اتفاق می افتد. از اطلاعات بدست آمده از آزمایشات ایستایی و آنالیز آنها با فاکتور ξ چنین نتیجه شده که ایستایی سازه‌ها در شرایطی که هیچگونه خرابی بوجود نیاید، برای امواج غیردشده با مشخصات زیر حتمی است.

(T) فرکانس موج باید بین 2.8 تا 11.3 ثانیه باشد.

(α) زاویه شیب شیروانی بین $\frac{1}{1.5}$ تا $\frac{1}{5}$ باشد.

(H) ارتفاع طراحی موج بین 2 تا 4 فوت باشد.

بنا بر این جهت طراحی دقیق این سازه‌ها میتوان به روش زیر عمل کرد.

۱- انتخاب طرح بر اساس ارزیابی های فنی و اقتصادی که ابعاد دوهزینه حمل و نقل مصالح در آن در نظر گرفته شده است.

۲- انجام آزمایشات لازم برای مقداری از طیف امواج محل پروژه و تحلیل آنها. در این میان باید به امواجی که دارای پریود تقریبا "منظمی هستند توجه کافی داشت. آزمایشات بهتر است که روی امواج نامنظم و اثرات مشترک امواج واقعی و پریودهای موجود در طیف های امواج خطرناک انجام گیرند زیرا خطرناک ترین امواج آنها می هستند که پریودشان بین ۹ تا ۱۲ ثانیه باشد.

۳- مطالعه و بررسی دقیق بر روی اثرات بالاروندگی و پائین روندگی امواج، پارامترهای تعیین کننده پریود امواج، ارتفاع موج در جلوی سازه، شیب سازه و باالخرجه مثالاً تعبیر روی اجزاء تشکیل دهنده موجود در فاکتور ξ .

۴- تعیین طرح مقدماتی ابعاد بلوکها با استفاده از یکی از فرمولهای موجود طراحی و همینطور تعیین ابعاد آنها با استفاده از معادله زیر.

$$W = \left(\frac{H}{N}\right)^3 \frac{\gamma_r}{(S_r - 1)^3}$$

۵- با تعیین نسبت $\frac{H}{N}$ میتوان تصمیم به نوع و وزن آرمورها گرفت.

۶- بالاروندگی موج را میتوان از فرمول آقای هانت (HUNT) بدست آورد.

$$Ru = (\xi)(H)$$

Archive of SID

کمیته بین المللی کنگره کشتیرانی (NAVIGATION) در بولتن شماره ۲۵ خود در ماه مه سال ۱۹۷۷ استفاده از روش فاکتور ξ را جهت طراحی خاکریزهای سنگی اعلام کرد. این کمیته استفاده از فرمولهای دیگر را تنها جهت ارزیابی و مطالعات مقدماتی ابعاد سنگهای آرمورها پیشنهاد کرد. قبول فاکتور ξ به عنوان معیار اصلی طراحی جهت مطالعه امواج هنوز در جریان است.

اکثر تحقیقات انجام شده مربوط به آبهای کم عمق (که ارتفاع آب حدود 20m است) میباشد. بهرحال یک نیاز فوری جهت بررسی علمی از امواج در مقابل سازه‌ها برای آبهای نواحی عمیق احتیاج است •



Marine Protective Structures - Breakwaters

N. Raiszade.

Abstract

Breakwaters are structures which protect the berths against the destructive effects of sea waves. The origin of breakwater structures goes back to 4,000 to 5,000 years ago, and Phoenicians were the first to build the initial breakwaters. In the 19th century and in early 20th century, similar breakwaters were constructed, which were not satisfactory because of the damage and the incidents they caused. Two breakwaters of Algiers and Catania are from this category, and both were utterly destroyed because of the sliding of their rocks on each other. As a result and in order to prevent such damages, it seemed necessary to perform investigations in this field. Generally speaking, breakwaters are divided into two groups in terms of construction and design. The first category is the Rubble Mound Breakwaters, which are the oldest breakwaters and the second category is the Vertical Wall Breakwaters, whose construction and design is indebted to the advances of structure engineering science and technology in the current era. This paper serves to review the different characteristics of the two types, and delves into the mathematical details regarding their design and construction.

Keywords: breakwaters; rubble mound breakwaters; vertical wall breakwaters